

[Johan Asmussen.]

apparat af paragraffer, man har sat op med hensyn til dødsboer — det var hr. Foged, der var inde på det. Jeg kan godt se, der kan være en vis mening i at kontinuere afdødes beskatning ud over dødsfaldets dato. Den argumentation, som er fremført, er i og for sig logisk set lige til at tage og føle på, men det forekommer mig, at man her anvender en logik, der er hårdere, end det mange gange er rimeligt under de særlige situationer og de ofte vanskelige og tragiske forhold, som det netop her drejer sig om. Når en afdød efterlader sig en virksomhed, er det ofte enken, som det er sagt, eneste pensionslignende aktiv. Der må være mulighed for på det område at tage rimelige hensyn og ikke blot skære reglerne af, jeg havde nær sagt med en pålægsmaskine.

Vi kan ikke medvirke til en gennemførelse af dette lovforslag. Vi håber, der kommer noget anvendeligt ud af undersøgelserne angående den frivillige samtidighed, og det vil vi imødesee med interesse.

Niels Westerby: Formålet med en førstebehandling er, at de forskellige partier skal trække deres principielle synspunkter op. Men det må vel også være formålet, at man igennem det gode argument skal påvirke hinanden. Nu har jeg gjort den iagttagelse, at vi igennem 15 år har haft svært ved at få en skattereform i hus, og det hænger måske også sammen med, at det gode argument ikke altid får sin chance. Når jeg kigger ud over salen i øjeblikket — der føres en forhandling om denne samlings store spørgsmål, sådan er det jo blevet kaldt; det er oven i købet blevet sagt, at det var et spørgsmål, der kunne udløse et valg — så må det forundre, at kun ca. 20 pct. af folketingets medlemmer deltager i forhandlingen om dette vigtige emne. Så kan man ikke just sige, at det gode argument har fået sin store chance, således at vi har kunnet påvirke hinanden.

Man skal selvfølgelig ikke hænge nogen ud, men kun nævne det gode, og da må

man selvfølgelig sige, at den højtærede indenrigsminister, hr. Hans Hækkerup, og det ærede medlem, formanden for den konservative folketingsgruppe, hr. Poul Sørensen, jo er lysende eksempler på, hvordan man bør være som folketingsmand, i den forstand at de altid er i salen, når der foregår noget. (*Indenrigsministeren* [Hans Hækkerup]: Jeg har et lovforslag til behandling!). Det glæder mig, at indenrigsministeren altid er vågen.

Liberal centrum er tilhænger af kildeskat, og vi forstår ved kildeskat, at man får en samtidighed mellem den indtægt, man tjener, og så det tidspunkt, man betaler skatten på. Men der er jo også en anden del af ordet kildeskat, som har sin betydning, og det er det, at skatten skal fratrækkes, så vidt muligt, samtidig med at indtægten erhverves. Der er altså to sider af kildeskatteproblemet. Den ene er den, man kan kalde samtidigheden; den anden er, hvornår beløbet bliver opkrævet. Vi er meget stærke tilhængere af begrebet kildeskat, og jeg har vel lov til at sige, at vi er det eneste liberale parti i det høje ting, som klart har givet udtryk herfor.

Men det er ikke hovedformålet med vore skattereformbestræbelser at hidføre kildeskat. Det, der er vort hovedformål, er at gennemføre en lettelse i indkomstbeskatningen, at få ophævet sambeskatningen fuldstændigt, og jeg vil her henvise til de beregninger, som liberal centrum har foretaget herom. Jeg skal kun nævne hovedtrækkene i det: at bundgrænsen hæves til 12.000 kr.; det vil sige, at de første 12.000 tjente kroner bliver skattefri; at proportionalstrækket bliver sat op til 49.000 kr.; det vil sige, at man kun skal betale 13 pct. af éns indtægt fra 12.000 kr. op til 49.000 kr. Det vil med andre ord sige en meget klækkelig lettelse af indkomstbeskatningen, og det er det, vi trænger til. Vi har samtidig også holdt os for øje og endda lagt meget stor vægt på, at den sociale byrdefordeling bliver ens. Og det har vi gerne villet sikre ved at forhøje børnetilskuddene fra 600 kr.